Puigdemont, camí de convertir-se en un cadàver polític, pul·lulant entre Bèlgica i França?

Política | 16-09-2026 | 14:06

Fotografia de l'estat actual de Puigdemont

La nova decisió del jutge Pablo Llarena torna a deixar Carles Puigdemont davant del mateix mur que intenta superar des de fa anys. El magistrat del Tribunal Suprem ha rebutjat aplicar-li l?amnistia pel delicte de malversació i ha mantingut vigent l?ordre nacional de detenció. L?expresident continua, per tant, sense poder tornar amb normalitat a Catalunya.

La resolució arriba després que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea avalés la Llei d?amnistia i descartés que les despeses relacionades amb el referèndum de l?1-O haguessin perjudicat directament els interessos financers de la Unió Europea. Llarena modifica una part del seu argumentari, però manté que hi hauria hagut un benefici personal de caràcter patrimonial derivat de l?ús de fons públics. El jutge també rebutja aixecar l?ordre nacional de detenció.

Puigdemont torna així a la casella de sortida. Ni la Llei d?amnistia, ni el pronunciament europeu, ni els acords polítics amb el Govern de Pedro Sánchez li han garantit fins ara el retorn que havia anunciat reiteradament. Cada nou moviment judicial alimenta l?expectativa d?un desenllaç, però la realitat continua sent la mateixa: residència a Bèlgica, escapades a França i una Catalunya que políticament reivindica, però on no pot desenvolupar amb normalitat la seva activitat.

Una presidència exercida des de la distància

La situació obliga Puigdemont a intentar dirigir Junts des de fora de Catalunya, mitjançant reunions, videoconferències, missatges a les xarxes socials i aparicions puntuals a l?estranger. Aquesta estratègia li ha permès conservar el control del partit, però també ha anat desgastant la imatge d?un dirigent que havia promès tornar i assumir les conseqüències del seu retorn.

El problema ja no és únicament judicial. També és polític. A mesura que s?acosta el final de la

legislatura espanyola i es redueix el marge de negociació amb Pedro Sánchez, Puigdemont corre el risc de perdre la principal eina que encara el manté al centre del debat: els vots de Junts al Congrés.

Sense aquesta capacitat de condicionar el Govern espanyol, l?expresident podria quedar reduït a una figura simbòlica, amb una enorme presència mediàtica, però amb una influència institucional cada vegada més limitada. El perill per a Puigdemont no és només continuar lluny de Catalunya, sinó acabar convertit en un dirigent del passat atrapat en una espera interminable.

De Bèlgica a les vacances a França

La imatge d?un Puigdemont movent-se entre Bèlgica i les seves estades a França reforça la percepció d?un polític instal·lat en una provisionalitat que ja dura gairebé una dècada. Mentre altres dirigents independentistes han tornat a ocupar espais institucionals a Catalunya, ell continua condicionat per una ordre de detenció que s?activa quan trepitja territori espanyol.

Parlar de «vacances pagades» exigeix, però, diferenciar la crítica política dels fets acreditats. S?han publicat informacions sobre estades de Puigdemont al sud de França, però no hi ha documentació pública suficient per afirmar que aquestes vacances s?hagin sufragat amb diners públics. La qüestió pot formular-se políticament ?qui assumeix el cost del seu llarg periple europeu i de la seva activitat a l?estranger?, però no presentar-se com un fet provat sense factures ni documentació.

La pregunta de fons és una altra: quant temps pot sobreviure políticament un dirigent allunyat del territori, pendent constantment dels tribunals i amb una estratègia basada en una tornada que mai no acaba d?arribar?

El Tribunal Constitucional encara pot canviar l?escenari

La situació de Puigdemont, malgrat tot, encara no està definitivament tancada. El Tribunal Constitucional ha d?analitzar els recursos d?empara relacionats amb l?aplicació de l?amnistia al delicte de malversació. Si el tribunal de garanties corregeix el criteri del Suprem, Llarena podria veure?s obligat a revisar la seva decisió i aixecar l?ordre nacional de detenció. Aquest escenari podria començar a aclarir-se durant les pròximes setmanes.

Per això, encara seria prematur donar Puigdemont per definitivament acabat. Conserva el control de Junts, manté una base electoral fidel i continua disposant d?una capacitat considerable per marcar l?agenda mediàtica. Tanmateix, el temps ja no juga necessàriament a favor seu.

Si el Constitucional no li obre la porta del retorn i Junts perd capacitat d?influència a Madrid, Puigdemont podria acabar convertit en allò que més tem qualsevol dirigent: un cadàver polític que encara apareix als titulars, però que ja no decideix el futur del país.

La nova resolució de Llarena no és encara el final de la història. Però representa un altre cop sever per a un polític que, gairebé nou anys després de marxar, continua amb una maleta a la mà, entre la pluja de Bèlgica, les escapades a França i una Catalunya que cada vegada podria quedar-li més lluny.

Autor: Redacció